

1968-2

AUTHOR/KEY FIGURE

Henning Christiansen

FACTS

Document type:
Note

Language:
Dansk

Mentioned people:
Joseph Beuys
Blinky Palermo
Ursula Reuter Christiansen
Reiner Ruthenbeck
Georg von Hardenberg

Archive:
HC arkiv Møn/HC breve 3

TRANSCRIPTION

1.

I dette nummer af Hvedekorn præsenteres 3 unge Düsseldorfer, arlle elever af Joseph Beuys. Den 24 årige Ursula Reuter og Palermo go den 30 årige Rainer Ruthenbeck. For at finde ind til deres udtryksform er valgt tre ting af Joseph Beuys som kan ses (men ikke nødvendigvis) i en udvidet sammenhæng med de tre kunstnere.

Verschneiter Reiter tilsneet rytter fra 1958 er et ovenmåde vellykket relaisation af ideen om det tilhylledes mulighed at kalde forestillinger frem – En normal hest med rytter ville ikke have bragt nær den fornemmelse forestilling om rytterens bevægelse i landskabet frem. Den omtanke hvormed gazen er omviklet figuren, giver energi i bevægelserne. Muskulaturen, som nøje svarer til Beuys's interesse for dee kraftfelter den levende organisme omgiver sig med der bewegliche isolator et af hans yndlingsudtryk om det levende, bliver her klart forståeligt og bliver yderligere et synligt bevis på menneskets evne til at forløse kraftfelter også uden for sig selv. At hest og rytter ikke blot er anbragt i kassen men spændt inde i den øger intensiteten i udtrykket – Figurens semantiske indhold de hundreder krige de tusinder rejser gennem århundreder frembringer hos beskueren et sværmerisk forhold til evigheden

[s. 2]

Ordet kraftfeldt dækker såvel det psykiske som det fysiske kraftfeldt. Et af Beuys' væsentligste træk i brugen af organiske materialer, som margarine blod pølse harer negle bivoks og myrer materialer som ingen af hans elever til dato har anvendt. De står egentlig med en Beuys tankerne influeret af det kunstitidskrifts stab som arbejder på at fjerne detaljen for at overlade nuanceringen til den beskueren, men den europæiske tradition er hos dem alle synligt tilstede.

[s. 3]

Fettecke – den åbnede papkasse med margarinehjørnet er på overfladen d.v.s. formkonception et linespil af stor skønhed, det er ingen tilfældighed at papkasselappen ikke er revet af i den side hvor fedthjørnet sidder. Hvad angår formens balance er Beuys simpelthen suveræn. Robert Morris hvide hjørneplader virker underligt blodfattige og asketisk magtesløs ved siden af Beuys's. Hos Beuys går organisk stof, margarinens bevægelige masser i forbindelse med kød og blod, levende materie spændt ud i konstruktiv formen, dertil kommer de stærke farvenuancer som margarinens gullige og kassens brunlige blander.

[s. 4]

Rainer Ruthenbeck tilhører den type skulptører som ikke går ind for afpersonalisering, men der anvender et nøgternt ræsonnement overfor sine arbejders formvilje. Hans udgangspunkt er den organiske form. Runde former, som han via et rationelt gemyt har formået at spænde ind i konstruktiv skarpt profileret levende form, der i dag lang fra eneste resultat af den benhårde analyse han underkaster sine subjektive forhold til tingene – omverden. Hans "solskærm" (Ohne Titel) udtrykker en poetisk lysende humor af den slags man ikke finder i noget vittighedsblad. Den firkantede fodplade og skærmens strittende (hånd)stiver er med hinanden forbundet med en i og for sig normal parasolstang, men proportionsforholdet er så idiotisk at "apparatet" ikke kan finde ro, men evigt stritter imod. "Skærmen" er udviklet af betonhånden og som hånd forstået, indspundet i ståltråd, klemmt ned om et skaft. "Ohne titel" – titlen indbyder til andre tolkninger nærliggende er et konstrueret træ hvis blade man kan kigge op i – og den lille fine glæde er vel et kig værd. Det kunne også være en kæmpe stiliseret løvetand eller en normal bjørneklo eller en kegle og en plade forbundet med en stank i hvert fald står "apparatet" der som et kryds mellem ræsonnement og spontanitet. Den stiliserede

[s. 5]

Og dog sprællevende med svømmehud forsynede betonhånd er med sine skævheder endnu bundet af det organiske udgangspunkt og bærer præg af læreren Joseph Beuys's indflydelse dog skinner Ruthenbecks fine humor tydeligt igennem.

Ståltrådbusten er igen et tydeligt eksempel på ræsonnement forbundet med en frihed i formviljen materialet ståltråd udtrykker alene ved bevidstheden om den mængde tråd der skjules bag overfladen det indre menneskes masseenergi udtrykt på overfladen som en anonym almindelig holdning ikke uden skønhed. De seks hinanden supplerende papmachédråber eller pærer virker med deres bordeauxrøde farve som et mennesketankens spildprodukt uden funktion men med en appel til øjets og håndens æstetiske opvågnen. Det samme kan siges om de tre køller, samme farve men med hver deres individuelle æstetiske liv, en æstetik som ikke et øjeblik bevæger sig bort fra udgangspunktet, menneskets nærvær i skabelsesøjeblikket man mærker tydeligt tankens vilje til konstruktiv og dog organisk form. De tre køller "stemmer" i enhver formhenseende. De tre skeder er med en mere robust æstetisk holdning et klart udtryk for Ruthenbecks vilje. Det æstetisk robuste er klart vist i de 3 knivskeder Ruthenbeck står for en kraftfuld skaben

[s. 6]

Mæchtig ursulareuterhenningchristiansennelskersig

Ursula Reuter

Født 13/2-1943 i Trier (Mosel)

Hendes skulpturer udvikler sig oftest af litterær oplevelse. Det er forsøg på at uddrage kvintessensen af et digt eller en novelle. Oftest begynder de som en række tegninger hvor skulpturen indgår omgærdet af visuelle associationer som kan føres tilbage til digtet. I hendes Novalis skulptur der har "Hymnen an die Nacht" som forlæg er denne fremgangsmåde også anvendt. Desværre lader tegningerne sig vanskeligt reproducere, men kan vel beskrives. En blå udfladet "tankemasse" henter sin kraft fra jorden, hæver sig og antager skikkelse af gespenst. Noget blåt tilhyllet figurer mere og mere kvindeskikkelse bliver kjoleagtig. Det menneskeagtige forsvinder igen, tilbage er den blå figur med "kjole"-folder – den svæver op over jordoverfladen og ender som klokke, omkring alt dette forskellige symboler som klokkeblomster hvide svaner hjerter fugle et kvindeansigt og en liggende mandsperson og noget af novalis digt alt dette udført i sort streg.

Den lille blå skulptur (10 cm høj) er som grebet ud

[s. 7]

af forløbet (størrelsen er vigtig som udtryk for underlighed.) Den større grå skulptur i kassen rejser sig som en kraftfuld arkitektonisk masse (Triers magtfulde basilika) et sindbillede på Novalis sidste fase, det religiøse sværmeri. Reuter så gerne denne plastik opført som kæmpebygning ingen vinduer svagt lys der i fronten skulle være et oplevelsens tankested. Og frem for alt af en anden natur end den omsiggribende modularkitektur som virker mere og mere irriterende. Eller som hendes lærer professor Beuys udtrykker sig: [overstreget: Der bygges næppe arkitektur i dag kun funktionshuse] – arkitektur eksisterer næppe i dag, vi bor i funktionshuse. AT "Hymne an die Nacht II" er anbragt i kasser altså et nøje afgrænset kantet rum er at skabe et rum formel modstand og at lukke figuren af fra det den selv lukker for og desuden naturlighed og rumillusion. Figuren strækker sin klare pande ud i natten. Figurens bagside folder som vi kun ander får et hemmelighedsfuldt videre perspektiv. Figuren kommer ud mod os viser sig aldrig helt.

[s. 8]

[Overstreget: Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle nok kunne lede på apart

Man kunne spørge hvorledes]

Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle kunne lede til en forståelse af figurens væsen og idé

Wenn Hermes ist so wie ursula
geht alles gut
Wenn [overstreget: ulæselig] wie ich ist,
geht es bestimmt.
Aber geht es wenn die Faktoren [overstreget: ulæselig] sind
[s. 9]

Hvilke levende mennesker,
De åndeligt vågne,
Elsker ikke frem for alt
Miraklets vidunderlige øjeblik
hvor rummet ligger udbredt foran den
skabt af det allerlerligste lys
Lyset, dets stråler og bølger
Dets farver,
Dets milde allestedsnærværende
om dagen –
Lys, livets inderste kærne
indåndes af de rastløse stjerners
kæmpe verden de rastløse stjerner som svømmer i det blå hav
Det indåndes af de funklende sten,
de rolige planter
og af dyrenes mange skikkelsers kraft
[s. 10]

1

De mangefarvede skyer og luften indånder lyset
Og frem for alt indåndes lyset
af de herlige fremmede
med de sindfulde øjne, den svævnede gang
og de tonende munde
Som den jordiske naturs konge
kalder lyset på alle kræfter
tvinger talløse forvandlinger frem
Og dets nutidighed alene
åbenbarer det jordiske riges mirakuløse herlighed
[s. 11]

Bort vender jeg mig
til den hellige, uudtalte
hemmelighedsfulde nat.
Fjernt ligger verden

som forsænket i en hulning
øde og ensomt er det her hvor jeg står
I brystet smerten en dyb følelse af vemud
I erindringens fjerne
ungdommens ønsker
Barndommens drømme,
hele mit lange livs korte glæde og
forgæves håb
kommer i grå klæder
som aftentåge
efter solnedgang.
Fjernt ligger verdenen
med dens farverige fornøjelser
I andre rum
stiller lyset de lystige telte op.
Skal lyset da aldrig komme igen
til sin have til sit herlige hus
til sine tre børn.

[s. 12]

2.

Dog hvad fylder mit herte
så svalt og forfriskende
og fjerner
vemodens ånde
Har også du
et menneskehjerte
dunkle magt?

[s. 13]

3.

Skal morgenen stadig komme igen?
Ender den jordiske magt aldrig?
Skal usalig travlhed fortære
den himmelske nats ankomst?
Skal det hemmelighedsfulde kærlighedsoffer
aldrig brænde evigt?
Lyset den vågne tilstand fik sin tid tilmålt
Men tidløs er nattens hersker
Evig er søvnens varighed
Hellige søvn

Bel'ami

bel'air

belle

Belles

Beau

beaux

[s. 14]

4.

Og på en gang sprængtes fødselsbåndet,
lysnænken,

bort flygtede den jordiske herlighed og
mine sorger med den

Sorg og vemod flød i en ny
uudgrundelig verden – Du natbegejstring
himlens hvile kom over mig.

Landskabet hævede sig mod mig
over landskabet svævede min forløste
nyfødte ånd.

Højene blev støvskyer og i
skyerne så jeg min elskedes
forklarede ansigtstræk. I hendes øjne
hvilede evigheden. Jeg fattede om
hendes hænder og tårene blev et funlende
ubrydeligt bånd. Årtusinder gled bort
i det fjerne som uvejr. Ved hendes

hals græd jeg det nye liv imøde med begjestrrede
tårer. Det var den første drøm natten gav mig
Drømmen drev bort men dens afgang forblev den
evigt uafrystelige tro på nattehimlen og dens sol – den elskede

[s. 15]

5.

Nu ved jeg hvornår næste morgen vil komme –
når lyset ikke længere skræmmer natten og kærligheden,
Når hvilen bliver en evig og stadig skabende drøm.

Himmelske veghed forlad mig aldrig mere
Lang og trættende var vejen til den hellige grav
og korset var tungt. Den hvis læger en gang
fugtedes af bølgers
krystal, usynlige for den prosaisk tænkende,

hvis kilde springer af højens dunkle skød,
og ved hvis fod den jordiske flod bryder frem,
den som stod på verdens grænsebjerg
og skuede ud over det nye land,
nattens bolig, sandelig han vender
ikke tilbage til verdens krav
til landet, hvor lyset regerer og den evige
uro huserer. Deroppe bygger han sig sin hytte
Fredens hytte, længes og elsker, sker ud overalt,
Til den velkomne time kommer hvor han
trækkes ned i brøndens kilde. Alt jordisk
svømmer ovenpå og bliver renset
af det høje, men det som blev helligt ved
kærlighedsberøringen løber forløst i gemte gange

[s. 16]

5.

Og ud i det hinsidige landskab, hvor skyerne blander sig med den
indslumrende kærlighed

[s. 17]

Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle kunne lede til en forståelse af
figurens væsen og idé. Spørgsmålet var så om man skulle beskrive den fra
Novalis' sammenhæng – lade den tale sin egen sorg eller efterfølge den med
digtets billeder og vision. Reuter fandt det vigtigst at fastholde Novalis vel
vidende at alt da kan blive udlagt som blot illustration, men også vidende
at den der fordyber sig i digtet vil have mulighed for at opleve det
stærkere. Den ene mulighed var at arbejde videre i skulpturel retning og
skabe et Novalis' rum, den anden, som er forsøgt i Århus 13/10-67, ung
kunst, var at lade figuren indgå som led i en opførelse af digtet. Rummet
var opbygget som et kirkerum, blå baggrund med tegninger, en slags alter
i midten hvor den lille blå figur var anbragt, orgelmusik, og digtrecitation
på bånd. En række nærmest rituelle handlinger gentages. Et
blomsterhoved (artistisk) på gulvet regnet stængel og rod og blev til sidst
malet blå. Aviser (tidssymbol) blev mærket med blå farve og stablet. En
blomme blev anbragt ved siden af den blå figur som et kærlighedssymbol.
Med tæppe over hovedet svarende til figuren, stod hun et kvarter mod den
blå væg. Sidste var et skridt videre end den grå kassefigur. Her er det
mennesket som visualiserer Novalis' nat. Ensomheds-evigheds-længsel.
Opførelsen varede 1 time og 15 minutter.

[s. 18]

Abc mini art

Palermo

Født 1943 i Leipzig

Maleren Palermo arbejder i et poetisk-æstetisk billedsprog hvormed han søger at sprænge firkantrammens malene sig fri i andre former. Billederne er for det meste delt op i to elementer som står i "forhold" til hinanden på et eller andet idégrundlag. Rummet mellem dem som Palermo altså har gjort afkald på at male, bliver så beskuerens frie område – space, her sker vel det, som skal give malerens "to skud" et svævende ubestemt liv, d.v.s. med et på tilskueren virkende poetisk resultat. Der er tale om associationsstimulerende og kontemplationsbefordrende hensigt fra malerens side. Dertil kommer Palermos plastiske formevne elementerne forbinder sig i 8...) hvilende helhedsform af skulpturel karakter maleren kalder billederne objekter.

Nachtstück er udformet som et T. T'et antyder firkantrammen overliggeren sætter grænsen for billedets højde siderne er fri. Måneantydningen over jordoverfladen giver næring til romantisk fordybelse: rent malerisk er billedet traditionelt og netop derfor associationsrigt.

[s. 19]

"Das Fenster" – er groft set bygget op på samme grundform det store T. Som indemad i vinduesrammen har Palermo anvendt grå skumgummi en skumgummi som er fyldt med flyvende partikler en anden væsentlig matrialvirkning er skummens lydabsorbernde evne ganske vist er billedets skumgummimægnde rent praktiks ikke i stand til at absorbere megen lyd, men blot bevidstheden om den dæmpende virkning giver forestillingen en nattens dæmpede lyd. Men det paradoksale i billedets situation understreges af stofrullen hvor retningsbestemte pileagtige tegn forsvinder i rullen og samtidig sendes i irrelevant retning af den lille pip billedet til kontemplationsobjekt og bringer det fri af nærliggende associationer. Billedet "Tagtraum" er i klarhed en trekant, bliver af maksimal poetisk drømmende verført til en udeformelig lærredsform hvis bløde folder poetiserer trekantens ellers skarpt profilerede grundform. Palermo bevæger sig mellem drøm og virkelighed i hans sidste arbejde hvor han forladt virkeligheden og anråber nu drømmen. De 2 x 2 meter store tre farvebilleder lysegrøn og grøn – blaksort, matsort og hvidgul – hvid og lysegul påkalder drømmen hos beskueren. Her ligger palermo på lige med Morris Louis det er en konsekvent videreførelse af

[s. 20]

Erik Satie 1866-1925

Paris Sydfrankrig

MESSE DE PAUVRES

orgel Marilyn Mason

Bånd I Kyrie Eleison

Bånd II Prière des Orguees

Bånd III Commune qui mundi nefas

Bånd IV Chant Ecclesiastique

Bånd V Priere pour les voyageurs (885) et les marins en danger (900 mort
(916)

Bånd VI Prière pour le salut de mon âme

Poudre d'or pour piano

Einsetzen von Erik Satie Messe de Pauvres V p

hans tidligere arbejder, andre malere nåede samme punkt og
bestræbelsen fører direkte til det hvide billede. Palermos farvevalg skal
efter hans egen udtalelse være udsprunget af naturoplevelser. Det grønne
billede er et blik ud fra havens grønne nuance-sammenstød, men det
synes som om konklusionen og udførelsen har ligget så tæt på hinanden
det er for entydigt og meget lidt overbevisende.

1.

[illegible]

Ordet kunstjernet dækker såvel det psykiske som
det fysiske kunstjernet. ~~Hans~~ ^{Etats} Børns ~~de~~ væsentligste drag i ~~den~~
brugen af organiske materialer, som mangan, ~~på~~ ^{blede} polser
harer næppe brydes ~~af~~ ^{og} myser. Materialer som ingen af
hans elever til dato har anvendt. De står tydelig med
en Børns tanker influeret af det kunsthistoriske
~~stages~~ ^{stages} som ~~giver~~ ^{giver} på at detaljen for at overlade ~~den~~ ^{den} ~~nuancerne~~
til den beskueren, men den ~~ikke~~ ^{ikke} europæiske tradition
i hos den alle synlige stilhed.

[illegible]

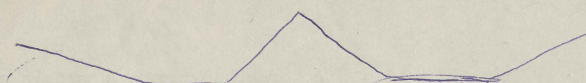
[illegible]

med sømmehuet forsøg
og dog spælleverende Vbetan hand er med
sine sheerheder endnu bundet af det orga-
nisk udgangspunkt og har ^{over}~~end~~ ^{grænse}~~af~~
~~del ved~~ ~~kanten~~. Fløeren præfer Joseph
Benz's indflydelse at skaffe dog skinner Ruck-
becks fine humor tydeligt igen.
Stålbrædbryden er igen et tydeligt eksempel
på resonnerment forbundet med en frihed i
formviljen maksimalt Stålbræd udtrykker
alene ved broddetheden om den mangler
Bræd der skjules bag overfladen det vidste
menneskets masseenergi udtryk på overfladen
som en anonymt almindeligt holdning i
uden skønhed. De ses hinanden oplysende
papmachidråber ^{eller mere} rækker med deres Bordeaux-
røde farve som et ^{mennesketanken}~~menneskeligt~~ spilprodukt
~~at~~ ~~her~~ uden funktion men med en appel
til øjts og vandens æstetiske opvågner.
Det samme kan siges om de tre koller,
samme farve men med hver deres individuelle
æstetiske liv, en æstetik som ikke et
øjeblik brægger sig bort fra udgangspunktet,
menneskets nærvær i shabetsøjeblikket man
mærker tydeligt tankens vilje til konstruktion
og dog organisk form. De tre koller "stemmer"
~~ikke~~ i enhver formhensende. De tre ~~koller~~
skeder er ^{med} en mere robust æstetisk holdning
et klart udtryk for Puckbecks vilje
Det robuste ^{æstetisk} ^{er klart} viser sig i de 3 kraklede Puckbeck eller i en baffle (o)
en horn

Kasata Bender

Hendes skulpturer udvirkter sig oftest af litterær
oplevelse. Det er Jessen på at udbrænge kendskabet
af et digt eller en novelle. Oftest begynder de
som en rigtig række begynder hvor skulpturen
indgår omgærdet af visuelle associationer som
kan føre tilbage til digtet. I hendes Noveller
plastisk skulpturer ~~der~~ ~~udtryk~~ der har ^{hav} "Hymnen
die Nacht" som faste i denne fremgangs-
måde også anvendt. ~~Her~~ Desværre ~~kan~~ lade

du 6 ^{den lille blå} Dyrningens 10 styk varshetlig reproducerer, men
har vel beskrevet. Den blå udfærdiget "Havhemasse"
bender sin kraft på jorden, haru sig og antager stiklets
~~saas~~ ^{af} gæspet, meget ^{blåt} tilhængt ~~et menneske stiklets~~
fygure for menigmen ~~de~~ kvinderstiklets. Ligevis biologisk.
På menneskegærd forvinder igen, tilbage er den
blå fygure ^{med} ^{af} "høle"-fælder - den svarer ~~saas~~ op over jorden
overfladen by under sans klokke, omkring ^{alt dette}
~~svæver~~ forstillelige symboler som ~~de~~ blomstblomst
hvore svarer tydelig fygure et kvindeansigt og en
en høgende mandsperson - ~~best af~~ ^{af} meget af novalis
dygt ^{alt dette} udfærdiget i sirt streg -
Den lille blå skulptur (10 cm høj) er sans godbet ud

[illegible]

● Disse bondedykter af Novalis' Hymne skulle kunne
~~for~~ lade til en forståelse af figurens væsen og ide

geht alles gut. ^{anständig} Wie ~~ist~~ ^{ist} wie ich ~~ist~~ ^{ist} ist
~~geht~~ geht es bestimmt

Aber geht es besser
Aber geht es wenn die Faktoren immer schlechter werden
Sind

1.

Hørke levende mennesker,
De åndeligt vægne,
Elsker ikke frem for alt
Miraklets vidunderlige øjeblik
hvor rummet ligger udbredt foran ~~dem~~
shabt af det allerhelligste lys
Lys, dets stråler og bølger,
Dets farver,
Dets midte alleskeds nærværende
om dagen -

~~Inden~~ ~~livets~~ ~~inderste~~ ~~sjæl~~
~~inder det hær~~
~~Du~~ ~~hif~~ ~~verden~~ ~~indendels~~ ~~det~~
~~Indendels~~ ~~den~~ ~~hif~~ ~~verden~~
~~og~~ ~~den~~ ~~raffelse~~ ~~stjerne~~
~~som~~ ~~svømmer~~ ~~i~~ ~~det~~ ~~blå~~ ~~hav~~

~~Den~~ ~~livets~~ ~~inderste~~ ~~hær~~
~~indendels~~ ~~den~~ ~~raffelse~~ ~~stjerne~~
~~kamp~~ ~~verden~~ ~~den~~ ~~svømmer~~
~~Inden~~ ~~livets~~ ~~inderste~~ ~~hær~~
~~indendels~~ ~~af~~ ~~de~~ ~~raffelse~~ ~~stjerne~~
~~hær~~ ~~verden~~ ~~den~~ ~~svømmer~~ ~~i~~ ~~det~~ ~~blå~~ ~~hav~~
Det Indendels af de finkende seir,
de røtze plander
og chryseis, mange skikkelser kraft, ~~indendels~~ ~~lyst~~
de mange skikkelser skatet vægde kraft

1
Dette mangefarvede skyer og luften indånder lyset
Og frem for alt indånder lyset
af de herlige fremmende
midt de sindfulde øjne, den svævende gang
og den sønne munde.
Som den jerdiske naturs konge
kalder lyset på alle kræfter
Avinger tallose forventninger frem
Og des nødvendighed alene
åbenbarer det jerdiske riges mirakuløse herlighed

58 7 14
18²⁰ 21
40⁰⁰

?

Bart vender jeg mig
 til den hellige, uindtalte
 hemmelighedsfulde nat.
 Fjært ligger verden
 som forsvundet i en hulning
 øde og ensomt, ^{det} her hvor jeg står
~~Et langt væmod~~
~~En følelse af dybt væmod~~
~~svæbte stige~~
 I dybt smerte en dybt følelse af væmod
 I erindringens fjerne
 ungdommens ønsker
 Bændommens drømme,
 Helt mit lange livs høje glæde og
 forgabes håb, ~~de~~
 kommer i grå klæder
 som aftenåger
 efter solnedgang.
 Fjært ligger verden
 med dens farverige forføjelser,
 I andre rum
 skiller lyset de lyshige delte op.
 Skal lysbaldning komme igen
~~At sine drømme~~
~~Bildsmærker til det mørke hus~~
 til ~~sine~~ ~~for~~ borte.

20

Dag hvad følger mit hjerte
så sølt og forfriskende
og sjener
venodent ~~midte~~ ~~hede~~. Ande
Har også du
et menneske hjerte
dunkle magt?

28 36 8

3

22 ~ 25 35 36 15

55 3 45 10 1/2 58 3/4
8 3/4

Skal
~~dig~~ morgenen stadig komme igen?

Enden den jersiske magt aldrig?

Shal usaligtte Arvelighed fortælle

den himmelske natts ankomst?

Shal det hemmelighedsfulde kærtighedsoffer
aldrig brænde evigt?

Lyst ~~jih sin tid og sin opvægnen~~ ^{den næste tidstand} ~~opvægnen~~ ^{målt} ~~jih sin tid til~~ ^{hævede}

men. Stilles er nassens hersker.

Evig er sønens varighed

Hellige søn

~~Synthesen~~

bel'amise
bel'air

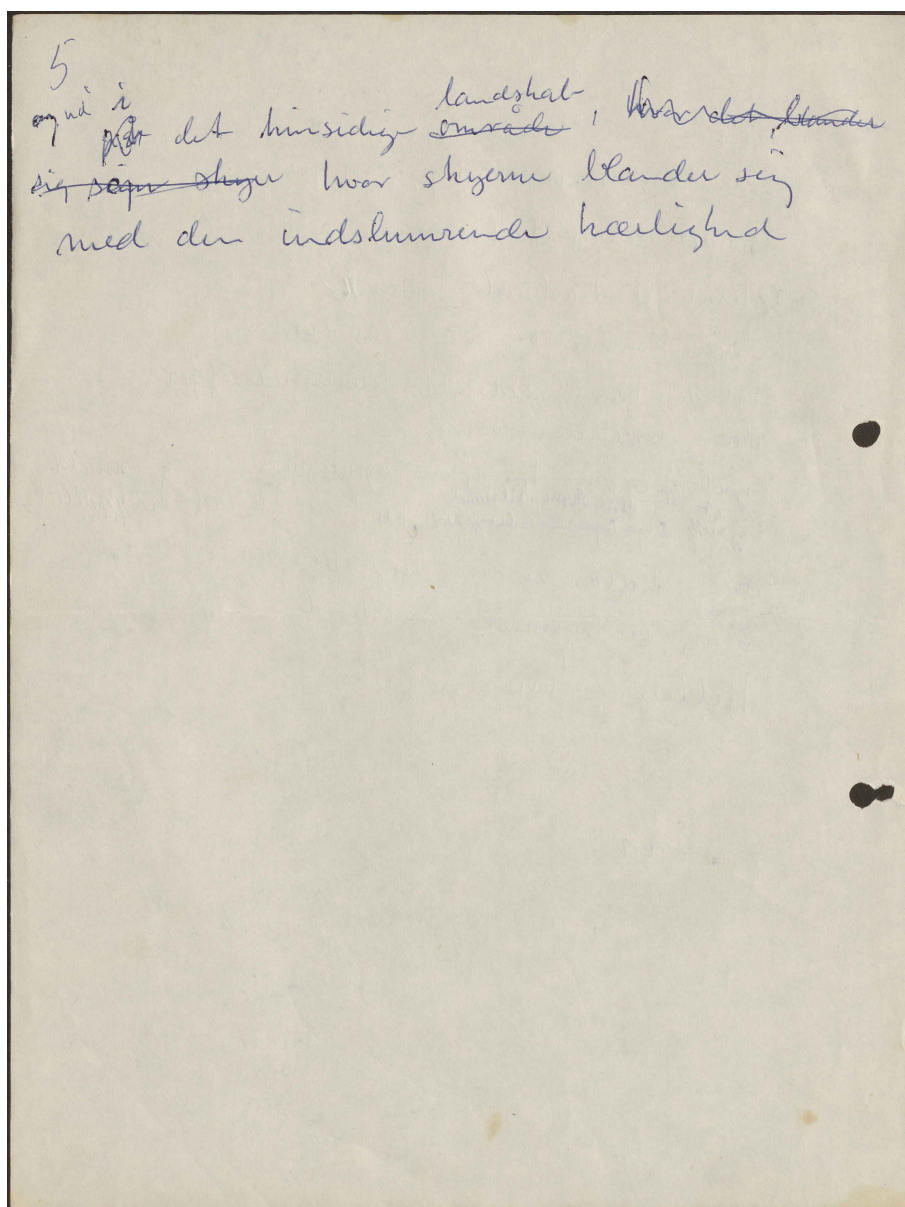
Bille

billes
bran
beaux

4
 på en gang ^{sprængt sprængt} ~~brød~~ ^{landets} ~~brøds~~ ^{landets} båndet
~~lysets magt~~ ^{lysets} ~~lysets~~ ^{lysets} båndet,
 bort ~~fra~~ ^{fra} den jordiske herlighed og
 mine sorger med den.
~~Sammen med den glød og~~
~~Sorgen af~~
 Sorg og Vemod glød ~~ind i~~ ⁱ en ny
 grundgrundlig verden - Den natbegejstring
 himlens vilde kom over mig -
 Landshabit
~~ungjælsomme~~ hævde sig mod mig,
 over Landshabit svævede min forlørte
 nyfødte ånd. ~~Til storskyer~~
~~da~~ Højene blev storskyer og ~~gennem~~ ⁱ
 skyerne så jeg ~~de~~ ^{der} ~~for~~ ^{for} min elskedes
 forklarede ansigtsdrag. I hendes øjne
 hviledes evigheden. Jeg fattede om
 hendes hænder og tårerne blev et jumbånd
 ubrydeligt bånd. Åndensindet gled bort
 i det fjerne, som ~~vejrskude~~ ^{ved} hendes
~~bryst~~ ^{hals} ~~gred~~ ^{gred} jeg det nye liv ^{imøde med} ^{begejstret}
 tårer. Det var den første drøm ^{der} ^{gav} mig
 Drømmen drev bort men dens afslutning forblev den
 evigt uafrygtelige tro på natthimlen og den sol - den elskede

5-

Nu vil jeg hvornår næst morgen vil komme -
^{lyset} når Viden længere ^{skræmmer} byser natlen og kærtegheden,
 når hvilken ^{bliver} evig ^{mas} ~~og~~ stadig skabende diem.
 Himmelske ^{veghed} ~~Aræthet~~ fortæd mig aldrig mere.
 Lang og brækkende var vejen til den hellige grav
 og kærset var tungt. Den hvis ^{løber} ~~mund~~ en gang
~~fyldte~~ ~~bevægede~~ Jugsiden af ^{den} ~~krystallinske~~ ^{krystallinske} bølgers
 krystal, usynlige for ^{almindelig} ~~den~~ ^{den} ~~naturlig~~ ^{den} ~~prosaisk~~
^{hvis} ~~den~~ ^{den} ~~af~~ ^{af} ~~højes~~ ^{den} ~~drunkne~~ ^{den} ~~skød~~ ^{den} ~~to~~
 og ved hvis fod den jerdiske flod byder frem,
 den som stod på verdens Grænseløst
 og skuede ud over det nye land, ~~to~~
 i Nassens bolig, sandelig han vander
 i den vilbange til verdens ^{krav} ~~Dræning~~ ^{krav}
 til landet, hver lyset regner og den evige
 uro huser. Deroppe bygge han sig sin hytte
 Fredens hytte, længe og elsker, ^{skuer} ~~ser~~ ud over alt,
 til den velkomne sine kommer ~~hvor~~ ^{hvor} han
~~at~~ brækket med i brømens kilder. Alt jerdisk
 svømmer ovenpå og bliver ~~gen~~ ^{gen} ~~shyldet~~ ^{shyldet} ruset
 af det høje, men det som blev helligt ved
 kærteghedsberøringen løber fortøst i gamle gange.

Dessa brodstycken af Novalis' Hymne skulle kunne
bede sig en J-stäcker af figurens vesen og ide,
Spørgsmålet var så om man skulle lægge den fra
Novalis' sammenheng - lade den tale sin egen sang eller
befolke den med diktets billeder ~~der~~^{deres} vision. Rensur
fandt det rigtigst at fastholde Novalis' vil viderende at
alt ^{der} han blev udlagt som blot illustration, men også
viderende at den der fandt sig i diktet vil have mulighed
for at opføre det stærkere. Den ene mulighed var at
afbilde viden ~~der~~^{i diktets ord} og skabe et Novalis' rum
den anden, som er forsøgt i Aahne, her kunst, var
at lade figuren indgå som led i en opførelse af diktet.
Rummet var opbygget som et kirkerum, blå baggrund
med ~~hymnerne~~^{hymnerne}, alter ^{midte} hvor den lille blå figur var anbragt,
og gennemtrængt af digtrecitation på bånd. En række
nærmest virtuelle handlinger fandtes. Et blomster-
hoved ^(Anisette) på gulvets højre stængel og rød og blev
til sidst malet blå. Vision (Andersens) blev mærket med
blå farve og stablet. En blomme blev anbragt ved siden
af den blå figur som et hertighedssymbol. Med ~~spat~~
sæppe over hovedet svarende til figuren, stod hun et
kvartal mod den blå væg. ~~Det stillet~~ Sidst var et
skridt videre med den grøn kassefigur. Her er det næste-
ste som visualiserer Novalis' nat- ~~en~~ essens- og virkel-
hedsbegreb. Opførelsen varede 1 time og 15 minutter.

Palermo

Maleren Palermo arbejder i et poetisk-æstetisk billedprog, hvormed han søger at sætte sig i forbindelse med naturen og livet i andre former. Billederne er delt op i flere elementer, der er for det meste delt op i to elementer eller står i "forhold" til hinanden på et eller andet idégennemslag. Rummet mellem dem som Palermo altså har gjort afstand på at male, bliver så ~~helt~~ beskuerens fri område - space, hvor der vil det, som ~~maleren~~ "so shud" skal ~~bringe~~ ^{give} maleren "so shud" et præcist udtryk til ^{liv}, men et ~~poetisk~~ på tilskueren virkende poetisk resultat. Der er tale om associationsstimulering og kontemplationsbefædrende hensigt for malerens side. Derfor kommer ~~maleren~~ Palermos plastiske former og elementerne forbinder sig i skulpturelle ^{helheds-} tværende former af skulpturel karakter maleren kaldte billederne objekter.

Machtstueck u udforsket som et ~~historisk~~ T. Tek
anden Jihuan-trammen overliggeren ~~afgørende~~ samme
grænser for billedets højde viden u ~~vi~~ ~~er~~ ~~stærkt~~
~~et~~ ~~før~~ ~~af~~ ~~måne~~ ~~and~~ ~~tyd~~ ~~ning~~ ~~er~~ ~~over~~ ~~jæ~~ ~~der~~ ~~for~~ ~~der~~
giver uering ~~vi~~ ~~rom~~ ~~and~~ ~~isk~~ ~~for~~ ~~dy~~ ~~bl~~ ~~er~~ : ~~rest~~ ~~ma~~ ~~ter~~ ~~isk~~
u ~~billedet~~ ~~Ma~~ ~~chi~~ ~~on~~ ~~et~~ ~~og~~ ~~net~~ ~~op~~ ~~cl~~ ~~u~~ ~~er~~ ~~as~~ ~~so~~ ~~ci~~ ~~at~~ ~~ions~~ ~~vi~~ ~~gl~~.

Det Fæstet - er bygget op på samme grundform
det store T. Som indmad i inderskrummen har
Palermo anvendt en grå skumgummi en skumgummi
som er fyldt med flyvende partikler ~~der giver~~ (ligesom
associationer) en anden en anden væsentlig materialvirkning
er skummens lydabsorberende evne. Ganske vist er
skummet billedets skumgummimængde ^{er et praktisk} ikke i stand til
rent praktisk at til at absorbere meget lyd,
men blot brøddetheden og den dæmpende virkning
af fremstillingen om nattes dæmpede lyd. Men det
paradoxe i billedets situation understreges af støjfulden
hvor et retningstegnende pileaggregat ligner forsvinder i
vulkan og samtidig sender i irrelevant retning af
den lille pil for billedet til den anden plationsobjekt.
og bærer det for og bringer det fri af disse ^{mærkelige} ~~beskrivende~~ associationer.

Billedet "Tagdrum", er i klarhed og behag,
• ~~er et~~ ^{er et} ~~noget~~ ^{noget} ~~stærkt~~ ^{stærkt} ~~fordelskelt~~ ^{fordelskelt} på gaden, bliver at
malersindets ^{poetisk} drømme overført til en udefinerlig læringsform
hvis bløde folder ~~optræder~~ ^{poetiserer} behageligt eller
skarpt profilerede grundform - ~~læringsstoffet~~ ^{læringsstoffet} ~~der~~ ^{der}
~~hænger~~ ^{Malers} ~~beholder~~ Palermo bevæger sig mellem
drøm og virkelighed i hans sidste et arbejde har
han forladt virkeligheden og ~~for~~ ^{for} påvirket ~~nu~~ ^{nu} ~~den~~ ^{den}
~~end~~ ^{end} anvender nu drømmen. De 2x2 meter store
nu farvebilleder lysegrøn og grøn - blanksort, ~~og~~ ^{og} ~~blå~~ ^{blå} ~~og~~ ^{og} ~~hvid~~ ^{hvid} ~~og~~ ^{og} ~~lyssegul~~ ^{lyssegul} påholder
drømmen hos behøver. Her lyse Palermo på linje med
Morris Louis det er en kunstnerligt videreførelse af

Paris Sydfrankrig

origel
Marilyn Mason

- BAhol II Prière pour le salut de
mon âme

2 Poudre d'or
sans piano

einsetzen
von Erich Sahle
Messe de Danvers

V 9

hans Billedere arbejder, ~~men som~~ ^{indse} Andre ~~hans~~
næder samme punkt og Godebeten for derved
Så det hvide billede. Palermos farvevalg skal efter
hans ^{egen} ~~egne~~ udtalelse være udspringet af naturoplevelse.
Det grønne billede er et blik ud på havens grønne natur.
Sammenstødet, men det synes som om konklusionen
og udførelse ~~har~~ ^{ikke} ~~stod~~ ^{er} ~~helt~~ ^{et} ~~for~~ ^{et} hinanden
det er for entydigt og meget lidt overbevisende.